

عنوان مقاله:

بررسی و شناسایی مدل هوشمند یادگیری همراه تعاملی جهت ارتقاء ایمنی در راه آهن

محل انتشار:

فصلنامه فناوری آموزش، دوره 13، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

رضا شریفی - گروه مدیریت فناوری اطلاعات، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

قاسمعلی بازآیی - گروه مدیریت فناوری اطلاعات، دانشکده مدیریت، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکز، تهران، ایران

حسن اسدزاده - گروه روان شناسی تربیتی، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پیشینه و اهداف: حمل نقل ریلی با توجه به مزایای ویژه و سازگاری با محیط زیست، از زیرساخت های مهم توسعه کشور محسوب می شود. در بندهای ۲۴ و ۲۵ امور اقتصادی سیاست های کلی برنامه ی ششم توسعه بر اولویت صنعت حمل و نقل ریلی تاکید شده و در بندهای ۳۴ و ۳۸ امور فناوری اطلاعات و ارتباطات این برنامه به توسعه زیرساخت ارتباطی و هوشمند سازی سامانه ها اشاره دارد. نقش آموزش در راستای تحقق این برنامه ها بسیار پراهمیت است و بررسی، طراحی مدل و پیاده سازی سامانه هوشمند یادگیری همچون اهرمی به توسعه یادگیری در حمل و نقل ریلی شتاب خواهد داد. رسیدن به اهداف سازمان بستگی به توانایی کارکنان در انجام وظایف محوله و انطباق با محیط متغیر دارد. اجرای آموزش و بهسازی نیروی انسانی سبب می شود تا افراد بتوانند متناسب با تغییرات سازمانی و محیط به طور موثر فعالیتشان را ادامه داده و بر کارایی خود بیفزایند. سامانه یادگیری همراه تعاملی به عنوان ابزاری برای تحقق نظریه هیتاگوژی قابل طرح و بررسی است. این رویکرد به عنوان زنجیره ای از آندراگوژی مطرح است و نگاه فرآیندی دارد. با توجه به اهمیت ارتقاء ایمنی در بهره برداری راه آهن، تجهیزات متعددی در حوزه های تاسیسات زیربنایی، ناوگان و سیر و حرکت این وظیفه را بر عهده دارند. مسئله ای که راه آهن با آن روبرو است، ضعف در بهره برداری مطمئن از این تجهیزات و نگهداری و تعمیرات (نت) نامطلوب ناشی از عدم آموزش اثربخش است که می توان به عنوان یکی از عوامل ایجاد سانحه از آن نام برد. روش ها: جامعه آماری این پژوهش لوکوموتیورانان شرکت راه آهن جمهوری اسلامی ایران به تعداد ۳۰۰۰ نفر بودند که از میان آنان ۲۸۰ نفر به روش خوشه ای به عنوان نمونه انتخاب شدند. ضمن بررسی و مطالعه مدل ها و رویکردهای یادگیری، از طریق به کارگیری ابزارهای آماری، مدلی هوشمند برای حرکت از آموزش به سمت یادگیری همراه، مشارکتی، همه جا حاضر و زمینه آگاه، متناسب با راه آهن کشور و زیرساخت های موجود به وسیله نرم افزار Smart PLS طراحی و پیاده سازی شد. تاثیر استقرار این سامانه بر ایمنی و مولفه کاهش خطرات بالفعل محیط کار، مورد بررسی قرار گرفت. یافته ها: نتایج پژوهش نشان داد استقرار سامانه هوشمند یادگیری همراه تعاملی از طریق اثرگذاری بر قابلیت اطمینان، قابلیت دسترسی و عملکرد شخصی لوکوموتیوران، بر ایمنی تاثیر گذار است. نتیجه گیری: سامانه یادگیری همراه تعاملی هوشمند به عنوان یک ابزار بالقوه در امر آموزش و توانمندسازی کارکنان قابل طرح و بررسی است. نقش آموزش در راستای تحقق این برنامه ها بسیار پراهمیت است و بررسی، طراحی مدل و پیاده سازی این سامانه همچون اهرمی به توسعه یادگیری حمل و نقل ریلی شتاب خواهد داد. امروزه مسائلی از قبیل قابلیت اطمینان، قابلیت نگهداری و در دسترس بودن به عنوان یکی از مهم ترین اصول مدیریت زیرساخت ها مورد توجه است و هدف اصلی آن ارائه خدمات در زمان مطلوب و با کیفیت مناسب با رویکردی رقابتی است؛ به طوری که یک سازمان تنها در صورتی می تواند خود را با شرایط گسترده بازار خدمات سازگار کند که از یک ساختار در دستر ...

کلمات کلیدی:

یادگیری، همراه، تعاملی، ایمنی، راه آهن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1488023>

